

GASILSTVO V LUČAH

Pesmica o lučkih gasilcih

Za 45 letnico gasilstva v Lučah, leta 1957, je prizadevni član društva, Albin Breznik, napisal pesmico, ki jo objavljamo.

45 let minulo že, ko gasilsko društvo ustanovilo se.
Marsikaj v tem času smo doživeli, kar za trajen spomin bomo imeli.

*

Precej smo si uredili, mnogo stvari si nakupili.
Potem vojna nastala je, precej članov pobrala je.

*

Pobrala tudi velik stvari, da treba jih je nadomestiti.
Potem smo zopet nakupili, najpotrebnejše si uredili.

*

Gasilsko društvo je nevtralnó, je pa tudi požrtvovalno!
Žrtvuje se podnevi in ponoč, ko bližnji rabi nujno pomoč.

*

Kjer gasilec pojavi se, tam nesreča je, gorje.
Naj se zaveda vsak občan, gasilec usmiljen je Samaritan.

*

Ustanovnih članov nas je deset, prvi predsednik star že 85 let.
Vse druge smo že izgubili, naj počivajo mirno v gomili.

*

Imamo aktiviste, naraščaj, precej močna četa je sedaj.
In zopet lahko delamo in bližnjemu pomagamo.

*

Zato pa enkrat še poudarjam, aktivne člane opozarjam,
da čuvajo, branijo našo imovino in prelepo domovino!

Gasilstvo v Lučah

67

Dč: 87008

izdano v počastitev 85 letnice obstoja društvene organizacije
gasilstva v Lučah in kot slavnostna publikacija ob otvoritvi
novega gasilskega doma.

Luče 1998

Gradivo za brošuro so pripravili:

Janez Zamernik, Vinko Moličnik, Bogomir Supin in Aleksander Videčnik

Uredil:

Aleksander Videčnik

Slike so iz zasebnih zbirk, gasilskega arhiva, nove posnetke pa je naredil Bogo Supin, mlajši

Izdalo: Prostovoljno gasilsko društvo Luče, zanj Janez Zamernik

Tisk: Dikplast Celje

Naklada: 800 kom

Beseda predsednika društva

Ko smo pred nedavnim praznovali 85 letnico Gasilskega društva Luče, so nekateri starejši člani dejali - 85 let človekoljubnega dela je za nami! Veliko truda, dela in pripadnosti gasilstvu je bilo potrebno, da smo ohranili društvo na visoki strokovni ravni, hkrati pa članstvo povezali v prijateljski krog. Ob visokem jubileju smo si zadali nalogo zgraditi nov, sodoben gasilski dom v Lučah. Tako smo sklenili, 90 letnico bomo praznovali v novem domu!

To nam uspeva ob nenehni pomoči naše občine in predvsem njenega župana Mirka Zamernika.

Novi dom bo omogočal strokovno delo, saj današnji čas, ko imamo gasilci opraviti z nesrečami vseh vrst, zahteva ustrezne pogoje za uspešnost društva, saj imamo v svojih vrstah dobro usposobljene gasilce in uspešno vodstvo. V naši sredi delujejo ženske in veterani, ki so ogledalo preteklega dela za dobrobit prebivalstva in družbe. Življenje društva je kot veriga, vsak člen je določeno obdobje, če le eden manjka, ni več verige, ni več nadaljevanja. Zato smo danes ponosni na rodove, ki so pred nami skrbeli za razvoj in delo gasilcev v Lučah. Hvala jim! Pristrčna hvala pa tudi našim sokrajanom, ki so vedno pokazali razumevanje za naše potrebe. Z vsem spoštovanjem se zahvaljujem vsem, ki so kakorkoli pomagali, da smo danes veseli novega doma v Lučah! Prepričan sem, da se tudi v naprej lahko nadejamo vse podpore.

Še nekaj besed o gasilstvu na sploh! V preteklosti nismo le priskočili na pomoč nesrečnikom, ki jih je prizadela ognjena ujma, ampak smo skrbeli tudi za kulturno in družabno življenje v kraju. Naše delo je prostovoljno, je odraz človeške volje pomagati vsakomur, ki pomoč potrebuje. Takšno delo pa plemeniti človeka, ga postavlja za zgled!

Trudili smo se pritegniti čimveč mladine v naše vrste, ker bo le na ta način našlo naše delo nadaljevanje. Želeli smo nuditi našim članom strokovno izobraževanje, saj danes biti gasilec ni več enostavno. V tej smeri bomo delovali tudi poslej v upanju, da bo živelo človekoljubje, ki ga gasilci izkazujejo še naprej v dobro rodov, ki nam bodo sledili.

Janez Zamernik

Sporočilo poveljnika

Tako pomemben dogodek, kot je otvoritev novega gasilskega doma, me in nas navdaja s ponosom na prehojeno pot Prostovoljnega gasilskega društva v Lučah. Gotovo ne bi doživeli današnjega slavlja, če bi naši člani in prebivalci Luč in okolice, ne bili tako vneti za gasilstvo.

Naše društvo pokriva zelo zahtevno območje, saj je največje in najredkeje poseljeno v naši državi. Krajevna skupnost Luče obsega 10.600 ha površine, ki je poleg vsega še zelo razgibana, saj je višinska razlika od 450 m do 2350 m nadmorske višine. Prav zaradi takšnega, predalpskega ozemlja, šteje naše območje le 6 prebivalcev na hektar površine.

Vas Luče obkroža 6 zaselkov in 6637 ha iglastih in 1172 ha listnatih gozdov. Poleg tega je na našem območju 2791 ha pašnikov in travnikov. Naj predstavim posamezne naselja:

naselje	št. preb.	stanov. objekti	kmet. objekti	obrtna dejav.	drugi objekti
Luče	461	147	1	16	19
Krnica	280	67	140	6	3
Konjski vrh	165	36	70	1	2
Podveža	163	63	135	2	2
Podvoljsek	188	50	120	2	2
Raduha	284	75	212	3	1
Strmec	138	42	126	1	4
Skupaj	1679	480	840	27	33

V nadaljevanju navajam podatke za čas po osamosvojitvi, vse do danes. Naše območje je kraškega značaja, kar pomeni, da kar pogosto prihaja do pomanjkanja pitne vode. Ta skrb ostaja vse leto! Poleg višinske razlike, je težava tudi z oddaljenostjo, saj je zadnji naseljeni objekt oddaljeno od Luč kar 21 km. Tako smo v času od leta 1991 do 1998 prepeljali 692.000 litrov vode.

Zaradi velike požarne ogroženosti gozdnih površin na izrazito strmem terenu, smo razmišljali tudi o alpinistični gasilski enoti v našem gasilskem društvu. Ta šteje sedaj 10 članov, ki so vsestransko sposobni ukrepati v izrazito planinskem okolju. To so dokazali tudi z vajo, dne 6. novembra 1993. Sedaj razpolaga naše društvo z najsodobnejšo alpinistično opremo v vrednosti skoraj dveh milijonov SIT. Enota se je dokazala že v dveh posegih in to na solčavski strani Raduhe in na Velikem Vrhu nad Logarsko dolino. V obeh primerih je bil vzrok požara, udar strele.

Dobro delo operative se kaže v preprečevanju požarov in delu z mladino, pri čemer vclja poudariti visoko požarno-varnostno zavest prebivalstva. Da smo sorazmerno malo posredovali pri požarih je temu dokaz. Vzroki požarov so bili: v štirih primerih, dotrajana električna napeljava, enkrat so požar povzročili otroci, enkrat smo gasili travniški požig, enkrat pa je požar povzročil pretrgani daljnovod. V vseh navedenih primerih ni bilo poškodb med gasilci. Seveda skrbimo za usposobljenost članov v operativi z različnimi tečajji in tekmovanjih. Slednjih se udeležujejo, pionirji, mladinci, člani, članice in veterani. Naj povemo še to - pionirska desetina ima povprečno starost 8 let, veterani pa častitljivih 78 let. Na obe desetini smo še posebno ponosni! Naša ženska desetina je v samem vrhu na območju Zgornje Savinjske doline. Člani kategorije A in B dosegajo neke rezultate "zlate sredine".

Naj poudarim, tako uspešno delo lahko omogoče le prijateljstvo in sloga 155 članskega kolektiva našega gasilskega društva.

Navedimo še strukturo članstva:

Pionirji = 10 članov, med 7 in 11 let starosti

Mladinci = 6 članov, med 11 in 16 let starosti

Pripravniki = 13 članov, med 16 do 18 let starosti

Pripravnice = 3 članice, med 16 in 18 let starosti

Članice = 19 članic, med 18 in 55 let starosti

Člani = 104 člani, nad 18 let starosti.

Po telesnih sposobnostih pa članstvo delimo:

Gasilska - alpinistična enota = 10 članov

Operativnih članic in članov = 76

Veteranov = 12 članov

Častni člani = 6

Po strokovni izobrazbi in pridobljenih nazivih pa ima naše društvo takšen sestav:

Častniki II. stopnje = 4

Nižji častniki II. stopnje = 5

Nižji častniki I. stopnje = 6

Nižji častniki = 7

Gasilec II. stopnje = 9 gasilk in 52 gasilcev

Gasilec I. stopnje = 2 gasilki in 4 gasilci

Gasilec = 8 gasilk in 26 gasilcev.

Tako sem predstavil Prostovoljno gasilsko društvo Luče. Trdno upam, da bo še v naprej prevladovalo prijateljstvo, sloga, spoštovanje in zavest za pomoč človeku v stiski. Naj mi bo končno dovoljeno, da vabim vse podporne člane našega društva, da ostanejo privrženci gasilstva. Želim, da bi bili požari redki in čim manj vode na nepravem mestu.

Vinko Moličnik

Nekaj o občini Luče

Že pred prvo svetovno vojno je občina Luče bila uspešna v svojem delovanju. Tedaj je štela 1580 prebivalcev, statistika pa navaja, da je zajemala 156 posestev, 100 koč in 69 najemnikov. Obsegala je 11.170 ha površin.

Javna šola je bila ustanovljena leta 1873, njeni učitelji pa so se vsestransko razdajali za korist kraja in napredka.

Kraj sam se prvič omenja leta 1241, saj je tu bil upravni urad gornjegrajske fevdalne gosposčine.

Prvotna cerkev je bila zgrajena že pred letom 1426, saj je v gornjegrajskem urbarju iz tega leta že omenjena. Sedanja cerkev sv. Lovrenca pa je bila zgrajena v letih od 1641 do 1690. To seveda ne pomeni, da so jo tako dolgo gradili, ampak se lahko domneva, da je v tem času dobila sedanjo podobo, lahko tudi s prezidavami.

Lučka krajina je pravi naravni park in je že od nekdaj privabljala obiskovalce od blizu in daleč. Zato so imeli razmeroma kmalu že dokaj urejeno turistično ponudbo in svoje turistično društvo. Zanimiv podatek iz leta 1936 pove, da so tista leta v povprečju našteali v kraju po 1700 nočnin letno. Kar ne čudi ob dejstvu, da je Luče središče obsežnega planinskega območja in izhodišče številnih planinskih in drugih poti. Za hitrejši gospodarski razvoj kraja in občine je nedvomno ogromno storil župnik Franc Lekše, znani slavist in vsestransko gospodarsko razgledan človek. Bil je dolga leta (1897 do 1926) v Lučah in pobudnik za ustanovitev bikorejske zadruga, hranilnice, vrste drugih koristnih gospodarskih ukrepov in nenazadnje tudi gasilstva.

Tudi sicer so Luče imele znane ljudi kot so skladatelj Blaž Arnič, dolgoletni učitelj Anton Pustoslemšek, župnik, slavist in pobudnik gospodarskega razvoja, Franc Lekše, politik in publicist, Rasto Pustoslemšek, prizadevni kulturni delavec Ludvik Mašat in še bi jih lahko naštevali.

Začetki prvih gasilskih enot

Še ob začetku 18. stoletja je bilo večina naselij pretežno iz lesenih hiš. Pogosti požari so uničevali premoženje ljudi in ogrožali obstoj večjih krajev. Zato je stara Avstrija postopno predpisovala občinam določene protipožarne ukrepe, ki pa še vedno niso dovoljevali ustanavljanje gasilskih društev. Leta 1825 je bila izdana Požarno-gasilska odredba (18.marca), ki je prva te vrste v tedanji državi. Vsebina je bila usmerjena v hitro odkrivanje požarov, preprečevanju, uspešnem gašenju in navodila za ravnanje na pogašenih požariščih. Na temelju te odredbe so pričele občine nabavljati prvo gasilsko orodje, ki je seveda bilo zelo enostavno. O kakšnih brizgalnah še ni bilo govora. V središčih občin so uredili “požarne lope” in znotraj občine urili “požarnike”, ki jih je vodil “komisar” imenovan s strani župana. “Kadar je bilo plat zvona zaradi požara, so torej hiteli požarniki na kraj nesreče s posodo in večjimi prtiči...,” tako opisujejo tedanjo pomoč proti požarom. Postopno so vendarle prihajale prve ročne brizgalne tudi v naše kraje in s tem je gasilstvo dobilo drugačne organizacijske oblike, hkrati pa tudi ustrezen poduk. V mestih so se že ustanavljala gasilska društva, ki pa so bila sprva v rokah nemških trgovcev in obrtnikov in so pogosto služila kot raznarodovalni dejavnik. Povsem drugače je bilo na deželi, kjer so gasilska društva postajala jedro slovensko naprednih sredin.

V času nekdanje Jugoslavije, so v tridesetih letih prevladovali vplivi centralizma in militarizma v gasilskih vrstah. Društva so se spremenila v čete, povelja so bila celo nekaj časa vojaška, torej srbska. Banovinske gasilske zveze so se preimenovala v “gasilske župe” in tako smo dobili za naše območje, Gasilsko župo v Gornjem Gradu. Na vseh ravneh organiziranosti gasilstva je bilo občutiti delovanje osrednje župe v Beogradu, kar je pomenilo zastajanje razvoja. Slovensko gasilstvo (v Dravski banovini - pretežni del sedanje države) je veljalo za bolj razvito, od tistega na Jugu tedanje države. Seveda je prihajalo do odporov, toda moč je bila v Beogradu! In končno, tudi na praporih tedanjega časa so bili napisi, ki so jih nosile tudi vojaške zastave, le da so ti v naših krajih bili slovenski. Tudi grb na praporih je bil državni (jugoslovanski) in ne morda slovenski.

Prapor Gasilske čete Luče iz leta 1937

Bogomir Supin,
poveljnik v letu 1937,
slikan poleg prapora

Ustanovitev Požarne brambe v Lučah

Že leta 1894 so naši občinski možje sklenili nabaviti gasilsko brizgalno. Tako je, kot smo že omenili, velevala oblast, ko je naročila občinam skrb za požarno varnost.

Seveda so tiste čase bile na voljo le enostavne ročne brizgalne zato so takšno, po naročilu župana, nabavili tudi v Lučah . Dolgo je samevala in rjavela v zadruški uti. Nihče se pač ni zanimal za to orodje.

Kot smo že omenili, so na pobudo župnika Franca Lekšeta, leta 1912 in to po pridigi, med katero je domači župnik kar hudo okregal Lučane, ki imajo sicer brizgalno, društva pa ne, vendarle stopili odločno v priprave za ustanovitev Požarne brambe. Končno so 20. avgusta istega leta pripravili ustanovni občni zbor. V prvem odboru so delovali: Vinko Jezernik, kot predsednik - Franc Dežman, kot podpredsednik, Ivan Rop, kot tajnik - Ivan Rosc, kot blagajnik - Ivan Dežman je bil orodjar - Ivan Srmčnik, odbornik - Franc Grabner, odbornik in Anton Žager kot odbornik. Iz vrst tedanjega članstva so znani: Janez Golob, Ignac Rosc, Alojz Polanšek, Gregor Strmčnik, Anton Breznik, Vinko Robnik, Ivan Nadlučnik, Franc Nadlučnik, Filip Volčanžek, Albin Breznik, Erjave Valentin, Ivan Breznik, Jakob Breznik, Maks Ložekar, Leopold Ložekar, Anton Logar in Franc Zamernik.

Ustanovna seja in vse ostale so bile pri Poberinu, saj društvo še ni imelo svojih prostorov.

Prvi vidni napredek so dosegli, ko so leta 1913 pozidali gasilski dom, prav na mestu sedanjega. Stavba je bila pritlična, velika kakih 80 kvadratnih metrov. Poleg nje je stal leseni stolp. Kmalu so nabavili ročno brizgalno na vozu, kar je že pomenilo posodabljanje orodja. Kot dolgoletnega predsednika društva velja še posebej omeniti omeniti Vinka Jezernika - Hočevarja.

Gasilski dom v Lučah leta 1927

Po poplavi v letu 1927 je bil dom zelo poškodovan

Gasilstvo po prvi svetovni vojni

Svetovna vojna je seveda zelo omejila delo gasilskega društva, kakor tudi vseh drugih društev v kraju. Člani so bili v vojaških enotah po raznih frontah Evrope. Šele po breobratu so pričeli spet delovati. Časi so bili težki, na vsakem koraku je bilo čutiti posledice štiriletnega vojnega časa. Tudi gasilci niso imeli sredstev, da bi uredili in posodobili svojo opremo. Ko je leta 1931 gorela Mangelčeva hiša, se je izkazalo, da gasilci brez vaj in ustrezne opreme ne morejo biti učinkoviti. Krajanji so z grozo opazili nemoč gasilcev in se seveda osvestili, da bo nujno poskrbeti za sodobno opremo. Hiše so bile domala vse krite z leseno kritino in vsaka iskrica je lahko bila usodna. Zato je novi odbor društva, ki je bil izvoljen leta 1933, zastavil odločno pot k posodobitvi orodja in usposobljenosti članstva. Predsednik je postal Josip Boltin, poveljnik pa Ludvik Mašat, šolski upravitelj v Lučah. Za denarne posle je skrbel Anton Breznik. Članstvo se je pomnožilo in pomladilo. Že leta 1934 so nabavili prvo motorno brizgalno in nove cevi. Ob izredni pomoči prebivalcev je bila motorka plačana že ob blagoslovitvi, torej takoj. Leto za tem, so nabavili ustrezen voz za motorko. Slovesno pa je bilo leta 1937, ko so lučki gasilci razvili svoj prvi prapor. Pod novim vodstvom so pričeli redno vaditi in se strokovno usposablјati. Ko je zagorelo v Solčavi, so hiteli Lučani na pomoč, saj je njihova brizgalna zatajila in kaj bi bilo brez lučke pomoči si lahko predstavljamo, če vemo, da so solčavske hiše bile vse krite z lesom.

Lučki gasilci leta 1934/35

Gasilci Bogomir Supin, Nande Jerovčnik in Poldo Supin, pred drugo svetovno vojno

Gradnja novega doma

V Lučah je bilo čutiti potrebo po dvorani za razne kulturne prireditve in predvsem za igre. Prvotno so gasilci imeli precej zahteven načrt za veliko zgradbo v planinskem stilu. Seveda je to zahtevalo veliko denarja in ker tega niso imeli, so se odločili za skromnejšo stavbo. Leta 1939 so pričeli z deli. Spet so domačini priskočili svojim gasilcem na pomoč z lesom, denarjem in delom. Na zimo je bil dom pod streho! Toda za kritino je zmanjkalo in gasilec sta posodila denar stari Metulj in Zgornji Ložekar. V tem času je postal poveljnik

Prost. gasilska četa

≡≡≡ Luče ≡≡≡

Župa: "Gornjigrad

Arhivsko 1938-1940
Luče, dne polnega petla.

Lučani!

Kakor je znano, je pričela gasilska četa graditi gasilski dom. Čemu nov dom, — saj je že stari dober! Tako bi si misli, kdor ni pogledal v notranjost starega doma. Ako bi si ga ogledal, bi videl, da ni dovolj zračen, da vsled vlažnosti omet odpada, da gasilsko orodje, ki je vredno nad stotisoč dinarjev rjavi, da se je moralo radi tega izločiti veliko inventarja iz gasilskega doma, med njim tudi draga motorna brigalna, ki mora biti skozi celo zimo v privatnem stanovanju in se je radi njene velikosti vsak brani vzeti v svoje stanovanje.

Od gasilske čete ima korist samo vas — bi si kdo misli. Kdo bo plačeval, ako bi požar upepeli: cerkev, šola, župnišče, občinski hiši in druge naprave? Odgovor: Kmetje!

V novem domu bo velika dvorana. Za veselice? Ne! Veselica se vrši enkrat letno in še ta se vrši na prostem. Dvorana je predvsem namenjena za razna kmetijska zborovanja, kmetijske tečaje in predavanja.

Ali so kmetom potrebna zborovanja, predavanja in tečaji, kateri so povrh še brezplačni? Neki kmetijski strokovnjak, ki je po nalogu banške uprave pregledal gospodarski napredek v vseh občinah v našem srezu, se je izrazil: Luče so v tem oziru na zadnjem mestu v našem srezu. Žal, da je povedal resnico. Oznirno se malo nižje Luč in videli bomo, da je dosti gospodarjev, ki so postali s pomočjo Lučanov — milijonarji! Koliko teh pa imamo v Lučah? Časi zahtevajo, da se tudi kmet organizira in s tem bo pomagano tudi našemu obrtniku in delavcu.

Dvorana je tudi namenjena za razne gospodinjске tečaje in predavanja, zdravniška predavanja, razne predstave; sploh za vse, kar bi lahko Lučanom koristilo.

Lučani! Vse to nam je potrebno, da ne bodo Luče zaostajale v napredku. Podlaga za splošni napredek pa bo gasilski dom, ki bo dom Lučanov. Od njega bomo imeli korist mi in naši potomci, zato naj vsak podpira, da bo doni do jeseni pod streho. Pomagajte pri gradnji s kulukom, obiskujte prireditve, ki bodo prirejene v ta namen, kdor pa more, naj pomaga z malim zneskom, ali s kakimi drugimi darovi. Stran s politiko, ki nam ne prinaša drugega kot razprtije in budlimu složni.

V slogi je moč!

Gradbeni odbor gasilske čete.

Bogomir Supin in tajnik učitelj Maks Zupančič. Žal pa je dograditev doma prekinila nemška zasedba.

Nemci gasilskih društev niso ukinjali, ker so jih zaradi vojne potrebovali. Poveljnik je postal stari Bleyer, njegov pomočnik pa Slovenec, Bogomir Supin. Dobili so 30 novih oblek, nekaj orodja, naredili so strop v dvorani, toda gasilske vrste so se redčile zaradi vpoklicev in odhajanja v osvobodilne enote.

Po letu 1945

Prve organizacijske oblike gasilskih društev so bile v luči tistega časa, podrejene notranji upravi. Društvo se je preimenovalo v Gasilsko četo Luče. Tedaj je bil predsednik Albin Breznik, poveljnik pa Bogomir Supin. Prvi občni zbor je bil 1. februarja 1948. Gasilci so imeli 15 članov in 10 pionirjev. Za predsednika so izvolili Albina Breznika - poveljnik je postal Bogomir Supin - tajnik pa Ludvik Mašat. Občni zbor na katerem so ustanovili Prostovoljno gasilsko društvo pa je bil 2. avgusta 1948. Takoj za tem, 19. avgusta 1948 so sklicali sestanek na predlog krajevne organizacije ZK in na njem izvolili nov upravni odbor PGD Luče v teje sestavi: predsednik Rok Podbrežnik, poveljnik Franc Zamernik, tajnik Ludvik Mašat in blagajnik Anton Ajnik. V nadzorni odbor so izvolili člane: Ivan Kosmač, Viktor Metulj, Franc Berginc in Franc Selišnik. Delegata za Gasilsko zvezo v Mozirju sta postala Ivan Kosmač in Bogomir Supin. To vodstvo je nato vodilo društvo kar nekaj časa.

V letu 1957 so imeli v društvu naslednje ustanovne in častne člane: Vinko Jezernik, Ivan Jezernik, Franc Grabner, Ignac Rosc, Albin Breznik, Ivan Breznik, Gregor Strmčnik, Ivan Strmčnik, Janez Golob, Vinko Robnik, Anton Breznik, Ludvik Mašat in Jože Boltin.

Bogomir Supin, poveljnik leta
1939

Ludvik Mašat, poveljnik 1933
do 1939

Hiter vzpon društva

Po letu 1952, ko je postal predsednik Ferdo Jerovčnik, se je gasilsko društvo v Lučah povpelo na zavidljivo raven. Tako organizacijsko, kot tudi po uspešnosti. Predvsem je bila tedaj zasluga vodstva, da je uspelo pridobiti v svoje vrste številne mlade člane, tako je članstvo narastlo kar na 70 rednih gasilcev. Seveda se je kmalu pokazalo, da število članov ni merilo za uspešnost. Nedejavni so pač zapustili gasilstvo.

V tem času so razmišljali o povečanju gasilskega doma, ki je postal pretesen. Res so leta 1958 gradbena dela zaključili, uredili pa so tudi zunanost doma, oder in dvorano. Še isto leto so dom v celoti elektrificirali. Res smemo trditi, da je bilo prav gasilsko društvo najprizadevnejše pri elektrifikaciji v kraju.

Upravni odbor PGD Luče so v letih 1959 - 1961 sestavljali: Ferdo Jeročnik, predsednik - Ivan Krivec, podpredsednik - Ivan Prepadnik, poveljnik - Albin Rihar, podpoveljnik - Bogomir Supin, tajnik - Anica Zamernik, blagajničarka - Franc Dešman, namestnik blagajničarke - Miha Pustoslemšek, referent za ženske - Alojz Kladnik, referent za mladino - Jože Breznik, referent za saniteto - Peter Jež, referent za prosveto - Viktor Metulj, referent za stroje - Anton Ajnik, gospodar društva - Albin Robnik, orodjar. V nadzornem odboru pa so delovali: Ludvik Mašat. Vinko Pečovnik in Ivan Prodnik. Za delegata v Občinsko gasilsko zvezo v Mozirju so imenovali Bogomirja Supina, sicer člana te Zveze in Ivana Prepadnika.

Leto 1958 smemo označiti kot zelo uspešno, uredili so oder, opremili druge prostore v domu in na stolp namestili alarmno sireno. To leto so beležili dva požara in povodenj v središču vasi. Gotovo spada med pomembne dogodke elektrifikacija, ki je potekala povezano med zadrugo, gasilstvom in vsemi drugimi organizacijami v kraju.

Imenovali so odbor v katerem so bili: Franc Berginc, predsednik, Leopold Supin, namestnik, Bogomir Supin, tajnik in delovodja, Peter Jež, blagajnik ter iz vsakega zaselka po en predstavnik. Skupno je v raznih telesih delovalo 60 ljudi. Tako so uspeli narediti 750 km omrežja, 10 km daljnovoda, 2 zidani TP in vse ostale potrebne naprave. Slavnostno otvoritev elektrifikacije so pripravili 16. februarja 1958.

Gasilci pred domom na Florjanovo leta 1997

Gasilski dom v letu 1958, tedaj je bila v Lučah razstava ovac

Petdesetletnica

Na zboru dne 22. januarja 1961 so sprejeli sklep, da bo društvo med letom slavilo svoj jubilej - petdeset let delovanja. Predlagali so tudi odlikovanja III. stopnje, ki naj bi jih prejeli: Ludvik Mašat, Ferdo Jerovčnik in Bogomir Supin.

Odličja naj bi prejeli člani s stažem od 10 do 50 let. V maju tega leta so na občnem zboru izvolili nov upravni odbor v temle sestavu: Franc Zamernik, predsednik - Janez Prepadnik, poveljnik - Bogomir Supin, tajnik - Albin Rihar, blagajnik - Anica Zamernik, za žene - Vinko Ježovnik za mladino - Jože Breznik, za saniteto - Ivan Krivec, za stroje in odborniki Anton Breznik, Ivan Prodnik, Albin Zamernik in Anica Vidmar. Nadzorni odbor: Ludvik Mašat, Peter Jež in Leopold Supin.

Petdesetletni jubilej so proslavili zelo slovesno, dne 16. julija 1961. Po svečanosti je bila velika vrtna veselica.

Ob tej priliki so prejeli odlikovanja: Ferdo Jerovčnik, za zasluge III. stopnje, tako tudi Bogomir Supin, dočim je prejel Ludvik Mašat odlikovanje za zasluge II. stopnje.

Značke za dolgoletno sodelovanje so prejeli (Zveza ni imela na voljo značk za 50 let, zato so podeljevali tiste za 40 let): ustanovni člani - Franc Grabnar, Albin Breznik, Ignac Rosc, Janez Golob, Vinko Robnik, Anton Breznik, Filip Volčanšek. Častna člana: Ludvik Mašat in Jože Boltin za 30 let. Rezervni člani za 40 let: Anton Breznik, Ivan Prodnik in Jakob Robnik. Za 30 let: Janez Vršnik, Jože Lihteneger, Anton Ajnik, Viktor Metulj in Janez Pustoslemšek. Franc Vršnik, za 20 let in Franc Berginc za 10 let.

Med aktivnimi člani so bili odlikovani: za 30 let - Albin Robnik, Ferdo Jerovčnik, Bogomir Supin, Rok Podbrežnik, Jože Breznik in Leopold Supin. Za 20 let - Vinko Pečovnik, Franc Zamernik in Franc Moličnik. Za 10 let - Franc Kladnik, Albin Rihar, Alojz Plesnik, Albin Zamernik, Albin Rosc, Peter Jež, Franc Dešman, Franc Pečovnik, Franc Breznik in Ivan Krivec.

Ustanovni člani ob 50 letnici društva - z leve Anton Breznik, Albin Breznik, predsednik Gasilske zveze Slovenije, Hace, Selišnek, Grmel in Janez Nežin

Gasilke slikane ob 50 letnici društva

Razne ujme

Luče so od nekdaj bile ogrožene, tako od Savinje, kot od Lučnice. Savinja je poplavljala v letih 1933, 1961, 1965, 1966, 1967 in ob takih prilikah rušila mostove, ter odnašala vse kar, ji je bilo izpostavljeno. Tudi Lučnica je večkrat podivjala. Najhuje je bilo 1. novembra 1990, ko je vodna ujma naredila ogromne škode na mostovih, hišah in drugih zgradbah, tri hiše je celo porušilo in odneslo. Šlo je za pravo katastrofo! Lučnica je povzročila velik plaz, ki je zasul strugo in nastalo je pravo veliko jezero, ki je grozilo Lučam. Spodnja vas je stala najmanj meter pod vodo. V takih razmerah je bilo reševanje zelo otežkočeno, saj sta kraj in okolica bila odrezana od sveta. Gasilci so skupaj s prebivalstvom storili vse kar se je v danih okoliščinah storiti dalo.

V obdobju od 1980 do 1989 je bilo deset intervencij gasilcev. Pri tem je sodelovalo 435 gasilcev in kakih 180 krajanov. V letih od 1990 do 1998 pa so gasilci 10 krat intervenirali s 745 gasilci in preko 690 krajanji. Na pomoč so jim priskočili še gasilci iz sosednjih enot z 51 gasilci.

Naj sežemo še nazaj v čas druge svetovne vojne. Tedaj je bilo požganih veliko stavb: šola in župnijske vasi Luč, Zgornji Zavratnik v Raduhi, Loka Arta in večina planinskih, pa tudi pašniških koč. Med večje požare uvrščamo tele: žaga, hiša v Strugah, gospodarsko poslopje pri Metulju, Spodnji Klinar v Krnici, hlev pri Ložerkaskem Lojzu v Krnici, hlev pri Suhovršniku v Solčavi, hiša pri Matku v Solčavi, hlev pri Podpečniku v Konjskem vrhu, kašča pri Zgornjem Jerovčniku in hlev na Koklejski pustoti.

Ravnatelj šole in predsednik KS Luče, Šulek, Franc Hriberšek, predsednik občinske zveze, Bogomir Supin, Gustl Breznik, Ivan Krivec in stari Ramše ob obletnici

Posodabljanje opreme

Prvi kombi so gasilci nabavili leta 1970. To je bil dejansko začetek obsežnejšega posodabljanja opreme in orodja. Pri zbiranju denarja so z razumevanjem sodelovali tudi prebivalci, kot vedno, kadar so gasilci prosili za pomoč.

Poveljnik je v svojem poročilu, v tem zapisu, nazorno prikazal terenske zahtevnosti območja, ki ga lučki gasilci pokrivajo. Seveda so že kaj kmalu uvideli, da brez avta s cisterno ne bo šlo. Res so uspeli zbrati potreben denar in les, tako so leta 1983 kupili avto - cisterno, ki se je doslej že neštetokrat še kako dobro izkazal. Leto kasneje so dobili drugi kombi, za moštveni prevoz. Seveda so vseskozi stremeli za posodobitvijo ostalega gasilskega orodja in reševalnih pripomočkov. Danes smemo trditi, da je Prostovoljno gasilsko društvo Luče ustrezno opremljeno in kar je še pomembnejše, dobro usposobljeno.

Ob 75 letnici so krstili motorko Ziegler (1987)

Sedanje vodstvo društva

Odbor, ki sedaj vodi lučke gasilce so izvolili na občnem zboru leta 1993 v teje sestavi:

Janez Zamernik, predsednik - Vinko Moličnik, poveljnik - Peter Breznik, blagajnik in podpredsednik - Bogomir Supin, tajnik. Člani upravnega odbora so še: Ivo Kumer, Ivica Kumer, Joško Dešman, Zoran Zamernik, Viki Smrečnik, Peter Pečovnik, Mirko Pečovnik in Ana Naroločnik. V nadzornem odboru pa delejujejo: Avgust Breznik, Franc Breznik in Alojz Hudobreznik.

V letu 1998 šteje Prostovoljno gasilsko društvo Luče 164 rednih članov, od teh je častnikov in nižjih gasilskih častnikov 21, častnih članov (veteranov) je 8, starejših veteranov 9, rezervnih članov 19, opretnih članov je 73, mladincev, starejših pionirjev in pripravnikov je 23 in pionirjev 11. Med članstvom je 22 žena. Društvo se ponaša kar z 500 podpornimi člani, večina njih je kmetov,

sicer pa so med temi člani tudi posestniki in družine.

Ob tem velja še enkrat poudariti, da se lučko gasilsko društvo lahko ponaša s vsestranskim razumevanjem prebivalstva, ki je pripravljeno priskočiti vselej na pomoč, ko je to potrebno. Gasilstvo je pač v veliki meri odvisno od podpore ljudi, ki živijo na območju, kjer društvo deluje. Hkrati pa naj omenimo dobro sodelovanje z občino Luče in Občinsko gasilsko zvezo. Prostovoljno gasilsko društvo Luče se nadeja tudi v bodoče vsestranske podpore doma in v Zvezi.

Pionirji ob prvem kombiju

Dogodki skozi čas

Nabava praporov: prvi prapor v letu 1937, drugi v letu 1965 in mladinski leta 1981.

Motorne brizgalne: ročna leta 1912 in ročne motorne - leta 1934, 1965, 1987 in 1978-79.

Avtomobili: orodni kobi leta 1970, cisterna TAM v letu 1983, orodni kobi TAM leta 1984, terenski voz Lada v letu 1988 (izrabljen ob povodnji leta 1990), terenski voz Lada, leta 1996.

Gradnja gasilskih domov: prvi leta 1913 je imel leseni stolp, leta 1940 so zgradili nov dom z dvorano, podaljšali so ga v letu 1958, ko so uredili tudi oder za razne predstave. Zaradi gradnje novega, večjega, so ta dom porušili leta 1997. Nov večnamenski dom so pričeli graditi leta 1998.

Obletnice društva: 40 let - 25. 7. 1952; 45 let - 1957; 50 let - 20. 7. 1962; 60 let - 21. 5. 1972; 70 let - 18. 7. 1982; 75 let - 22. 8. 1987; 80 let - 18. 7. 1992 in 85 let - 1998.

Veterani v Mozirju (1986), kjer so bili najstarejša skupina na tekmovanju

Veterani leta 1994. Z desne prvi, predsednik Janez Zamernik in peti, mentor Hudobreznik

Predsedniki lučkega gasilskega društva:

1912 do 1933 Vinko Jezernik, namestnik Franc Dežman

1933 do 1941 Jože Boltin,

med drugo svetovno vojno Bleyer starejši,

1944 do 1948 Albin Breznik,

1951 do 1952 Ludvik Mašat,

1952 do 1961 Nande Jerovčnik,

1969 do 1984 Ivan Krivec,

1984 do 1993 Janez Prepadnik,

od 1993 Janez Zamernik, namestnik Peter Breznik.

Poveljniki

1912 do 1933 Ivan Prodnik

1933 do 1938 Ludvik Mašat, podpoveljnik Bogomir Supin

1939 do 1941 Bogomir Supin

1941 do 1944 Jože Bleyer, podpoveljnik Bogomir Supin

1944 do 1948 Bogomir Supin

1948 do 1950 Franc Zamernik, podpoveljnik Franc Kladnik, za mladino Franc Gracun

1950 do 1952 Albin Rosc, podpoveljnik Franc Gracun

1952 do 1954 Franc Zamernik, podpoveljnika Rok Podbrežnik in pozneje Bogomir Supin

1954 do 1956 Bogomir Supin, podpoveljnika Franc Zamernik, pozneje Anton Ajnik

1956 (šest mesecev) Anton Ajnik, podpoveljnika Janez Prepadnik in Albin Rihar

1956 do 1984 Janez Prepadnik, podpoveljnika Zvonko Breznik in Alojz Hudobreznik

1984 do 1989 Albin Rihar, podpoveljnik za mladino Alojz Hudobreznik

1989 do 1990 Alojz Hudobreznik, podpoveljnika Vinko Moličnik in Mitja Urtelj

1990 do danes, Vinko Moličnik, podpoveljnika Mitja Urtelj in Joško Dešman.

Izlet gasilske župe v Logarsko dolino leta 1936

Vaja gasilske župe Gornji Grad, pri kmetu Podbrežniku, v Logarski dolini leta 1939

Tajniki, blagajniki in referenti za mladino

1912 do 1933 Ivan Rop, tajnik - Ivan Rosc, blagajnik

1933 do 1941 Ivan Rop, Ludvik Mašat in Bogomir Supin, tajniki, Anton Breznik, blagajnik, referent za mladino Bogomir Supin

1941 do 1944 Ivan Rop, tajnik - Anton Breznik, blagajnik - referent za mladino Bogomir Supin

1944 do 1945: Bogomir Supin, tajnik - Anton Breznik, blagajnik - referent za mladino Bogomir Supin

1945 do 1948: Ludvik Mašat, tajnik - Anton Breznik in Anton Ajnik, blagajnika - referent za mladino Bogomir Supin

1948 do 1950: Ludvik Mašat, tajnik - Anton Ajnik, blagajnik - referenti za mladino v obdobju 1951 do 1952 Franc Kladnik, Franc Breznik, Vinko Krebs in Franc Gracun

1951 do 1952: Franc Berginc, tajnik - Anton Breznik, blagajnik

1952 do 1953: Gustl Breznik, tajnik - Anton Breznik, blagajnik, referent za mladino Franc Gracun

1953 do 1955: Marija Žibovt in Franc Robnik, tajnika - Anton Breznik, blagajnik - referent za mladino Franc Kladnik

1955 do 1956: Franc Robnik in Marija Jamnik, tajnika - Anton Breznik in Marija Jamnik, blagajnika - referent za mladino Albin Robnik, st.

1956 do 1969, Bogomir Supin, tajnik - Marija Jamnik, blagajničarka - Franc Kladnik in Alojz Hudobreznik za mladino

1969 do 1970: Bogomir Supin, tajnik - Leopold Supin, blagajnik - Vinko Pečovnik in Zvonko Breznik, referenta za mladino

1971 do 1974: Bogomir Supin, tajnik - Leopold Supin, blagajnik - Zvonko Breznik, referent za mladino

1975 do 1989: Supin Bogomir, tajnik - Leopold Supin in Peter Breznik, blagajnika - Alojz Hudobreznik, referent za mladino

1990 do 1993: Bogomir Supin, tajnik - Peter Breznik, blagajnik - Janez Zamernik, referent za mladino

1993 do 1998: Bogomir Supin, tajnik - Peter Breznik, blagajnik - Alojz hudobreznik, referent za mladino

1998 do danes: Bogomir Supin, tajnik - Peter Hudobreznik, blagajnik - Alojz Hudobreznik, referent za mladino.

Ob vseh teh podatkih velja posebej opozoriti, da je Bogomir Supin bil vsega kar 42 let tajnik Prostovoljnega gasilskega društva Luče.

Intervencije v letih 1980 do 1989

V teh letih je bilo vsega 25 intervencij od tega so 11-krat gasili in dvakrat pomagali pri poplavih.

V obdobju od leta 1990 do 1998 pa so beležili 34 intervencij, v vseh primerih je šlo za požare.

V letu 1997 so pomagali odpravljati posledice žleda. Leto 1997 pa je že bilo vznamenju pričetka gradnje novega doma. Preselitev opreme je terjala veliko dela in skrbi. Stari dom pa so podrli do konca oktobra tega leta. Že decembra je bil novi dom pod streho! Vse leto 1998 pa je spet zahtevalo polno skrb novi gradnji. Pri vseh navedenih delih so v veliki meri pomagali gasilci. Seveda pa je bila njih glavna skrb ohranitev intervencijske sposobnosti, kljub novogradnji in preselitvi opreme.

Bogomir Supin krsti avtocisterno (1983)

Krst kombija v letu 1984 je opravil Ivan Krivec

Prikaz plezanja na Iglo - planinska enota PGD Luče
(1997)

Gasilski dom v gradnji (1998)

Gasilski dom je gotov (1998)

SPONZORJI

Zavarovalnica Triglav d.d.,
območna enota Celje, Mariborska cesta 1

Adriatic, zavarovalna družba d.d.,
Koper, poslovna enota Celje, Lava 7

DIKPLAST - Kregar Ivan s. p.,
Celje, Bernekerjeva 2a

Knjižnica

DCi 67

PROSTOVOLJNO

Gasilstvo

614.842(497.4 Luče)(091)

0087008

KNJIZNICA MOZIRJE

COBISS c

